

БІЛЕЦЬКА Марія Іларіонівна (дівоче — Білинська; 1864, Тернопіль — 1938, Львів) — громадська діячка, педагог. Сестра [Й. Білинського](#), дружина [В. Білецького](#).

Голова «Клубу Русинок». Разом з Пед. товариством створила школи для неписьменних і громад. кухні (1903). Очолювала Інститут св. Ольги у Львові (1899–1922). У 1910 як представник жін. громади у Галиц. сеймі разом з 30-ма делегатками обстоювала рівноправність жінок. 14 грудня на таєм. зборах запропонувала створити фонд захисту прав України і курси першої мед. допомоги. 1921–22 — голова Союзу українок. Під час 1-ї світової війни працювала в комітетах допомоги інвалідам і голодуючим, згодом була головою Укр. товариства опіки над інвалідами (1925–26). Співпрацювала з К. Малицькою, втілювала ідеї Н. Кобринської.

Рекомендована література

1. Богачевська-Хом'як М. Білим по білому. К., 1995;
2. Служинська З. Рід Білинських. Л., 1998.

[З. О. Служинська](#)

Бібліографічний опис:

Білецька Марія Іларіонівна / З. О. Служинська // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-39989>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).